

hver have gjort, den Stilling maa man nøie have overveiet. Og det sker tilmed til en fra Statens Standpunkt aldeles overflødig Bane, aldeles overflødig! Der habes intet Sideslykke i vort Land, hvor man har lagt 2 Statsbaner saa umiddelbart op til hinanden; thi naar et enkelt æret Medlem, der forøvrigt ikke er en Ven af denne Bane, talte om en Afstand af 2 Mil fra den anden Bane til Rysten, gjælder det kun en Bue paa den anden Bane paa en forholdsvis faare ringe Strækning, ellers gaa Banerne meget nær hinanden. Nu er det imidlertid specielt belyst af en Jagmand, som Ingen i dette Thing eller i Ministeriet kjenner ad, hvorledes det gaar til, at denne Bane er bleven saa kostbar, og disse uopklarede Omstændigheder ere for ham en Anledning til i Overensstemmelse med det rent saglige Forhandlingsgrundlag, hvorpaa han staar, ikke i Diebliffet at kunne give dette ikke oplyste Forslag sin Stemme. Det høie Things Flertal stiller sig derimod paa Landsthingets Underjøgelsesstandpunkt efter anbefaling af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling). Dette Projekt har været omtalt i Aaringer — det indrømmer jeg — som Privatbane, men det har aldrig nogenstunde foreligget til Drøftelse for nu, og nu frasiger man sig Drøftelsen, man vil ikke indlade sig paa at drøfte eller undersøge, hvorfor man saa enormt har forhøiet disse Udgifter, om Grundene ere tilstrækkelige eller ikke, og om det er forsvareligt, naar man skal saa høit op, nu at anvende denne Beføstning, nu at anlægge en Bane, hvormed det ikke har Hast, og som maasse kan komme som et „Dg“ efter de mange „Vaader“, som vi have Grund til at stille i Spidsen. Vi pleie dog ellers at faae undersøgt den Slags Ting, hvorledes f. Ex. Indretningen af Stationerne er, hvorledes Planerne ere osv. Vi have ikke med nok saa lille en Bygning at gjøre, uden vi faae Overslag derover, Tegningerne dertil, der saa blive Gjenstand for Underjøgelse, men her sluger man Kamelen raa. Og ikke blot det, at man ikke ned sætter noget Udvalg, men man modsætter sig den ordinære Frist, hvilken godt kunde være brugt her i Salen, uden at Landstinget derfor vilde være affaaet fra at tage sin eneste Behandling.

Det er isvrigt interessant at se dette Aftstykke fremsat som den første Frugt af den nye Ordning af vor Jernbanestyrelse. Tidligere var det saaledes, at Ingenieurerne gjorde Deres, og Generaldirektoratet Sit, enhver Sag blev Gjenstand for dobbelt Overveielse, inden Ministeren fik den endelig. Men nu har Ministeren ordnet det saa bekvemt, at

naar Ingeniuren er færdig, er Generaldirektoratet ogsaa færdig, fordi Ingeniuren og Generaldirektøren ere Een og den Samme. Jeg tror, at fire Dine se bedre end to, at den Proces, der foretages ved et Projekt, vilde baade med Hensyn til Tid og Omfang være vel tjent med, at Ingeniuren ikke er den Samme som den, der fastslaar Planen, — jeg forudsætter jo, at Ministeren slutter sig til sine Sagtyndige, — og om Sagtyndigheden paa Ingenieurraadet ikke var den samme som Sagtyndigheden paa det praktiske Omraade, Generaldirektøren; thi saa vilde vi faae en mere alsidig Drøftelse af Sagerne, inden de kom til os. Denne Mangel paa alsidig Overveielse frister ikke os til at gaa raslere til Verks eller til at gaa bort fra de sædvanlige Former for vore Underjøgelser; tværtimod, det turde være, at det mere vilde opmuntre os til endnu nøiere at undersøge Projektet. Jeg kan ikke negte, at det ser ud, som det kan blive en særdeles lukrativ Forretning for de specielle Mænd, der skulle lede denne Sag indenfor de Summer, der ere satte, og det kan ikke blive saa faa, der kunne komme til at nyde godt af den store Gavnildhed, som det høie Thing her ubeset har vist. Hvad angaar den Theori, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Scharling) fremsatte, veed jeg ikke rigtigt, om det er Tidspunktet for at indføre den, nemlig at, naar Landstinget har gennemset en Sag, kunne vi godt tage den ubeset. Jeg er ikke ganstke tilbøielig til at tro, at selv et sagtyndigt Die ser paa samme Maade beroppe og hernelde. Men at sige, at Jernbanespørgsmaal, disse store Samfundsspørgsmaal, ikke have Noget med politiske Anstuelser at gjøre, det tror jeg heller ikke man kan. Der er saa mangfoldige Spørgsmaal at overveie, der er det store Spørgsmaal, om en saa enorm Hovedstad med alle dens Interesser ubeset og særlig skal pleies, ei blot med Hensyn til det Civile, idet man sammendrager alle de store Undervisningsanstalter og Institutioner her, men ogsaa med Hensyn til Udviklingen af de provisoriske Militærforhold, og det paa Beføstning af det øvrige Land. Det bør dog tages under nøiere Overveielse, om der ikke i nogen Maade kan ske lige Retfærdighed. Disse Spørgsmaal springer man imidlertid over. Jeg ventner nu ikke at omvende en Eneiste, saaledes som man har svoret baade ved Afstemningen i Fjor og ved Afstemningen i Mar til denne berømte Rystbane, kan jeg det ikke; men jeg ønsker at bidrage Mit til, at den forestaaende Afstemning maa staa klar for de Herrer, indt De gaa til den, De ville være velkomne